

ایران

امام حسین^(ع):

ما کسانی هستیم که علم قرآن و بیان آنچه در آن است، نزد ماست و آنچه در نزد ماست نزد هیچ‌یک از آفریدگان خدا نیست، زیرا ما محرم راز خداییم.

سخن‌روز

بحار الانوار، ج ۴۴، ص ۱۸۴، ح ۱۱

نگاره

طراح: Awni Eshtaiwe

فضای مجازی

انتقاد معتمدی به حذف آثارش در اینستاگرام

محمد معتمدی خواننده موسیقی ایرانی با انتشار ویدیویی در صفحه اینستاگرامش از حذف آثارش درفضای مجازی انتقاد کرد. او در این ویدیو گفته: خیلی اهل صحبت کردن دراینستاگرام و فضای مجازی نیستم اما لازم است مطلب مهمی را عرض کنم. بنابراین ترجیح دادم به جای نوشتن و مصاحبه کردن، این صحبت‌ها را به‌صورت ویدیویی منتشرکنم البته مخاطب من نهادهای و مدیران فرهنگی هستند. همان‌طور که می‌دانید و در جریان هستید، حدوداً ۴۰۳ سالی است آثارم در اینستاگرام و بطور کلی فضای مجازی مشمول قانون کپی رایت شده و حذف می‌شود و برای من که برای برگزاری برنامه‌هایم پشتیبان و کمپین و تهیه‌کننده‌ای ندارم و تقریباً هنرمند مستقل محسوب می‌شوم معضل بزرگی است. به این دلیل که تنها راه اطلاع‌رسانی برای فعالیت‌ها و کنسرت‌هایم همین اینستاگرام است. نه بیلبوردی داریم و نه دسترسی به امکانات دیگر. بنابراین وقتی تمامی کارهایم در اینستاگرام حذف می‌شود طبیعتاً نمی‌توانم حتی یک تبلیغ ساده برای کنسرت‌هایم داشته باشم. مخاطب من مسئولان و نهادهای فرهنگی هستند که در طول گذشته، بودجه‌های بسیاری برای تولید این گونه آثار داشتند. بطور مثال بسیاری از کارهایم تیتراژ صدا و سیما بوده یا دیگر نهادهای فرهنگی. اما باید عرض کنم بای‌راشده اما لزماً عمدی در آن نیست و یک مسیری است که تازه به‌روی آثار هنری باارزشه و آن هم رجیستر کردن کارهاست. البته این انتقاد نیست من می‌خواهم این مشکل را عنوان کنم تا برطرف شود. همان‌طور که می‌دانید بسیاری از کارهایی که تولید کردم و در اختیار مردم گذاشتم تهیه‌کننده‌اش یا بانی تولید آن، همین نهادهای فرهنگی بوده‌اند. این نهادهای برای بهتر شنیده شدن کارهایشان تمامی آثاری را که در طول سالیان و دهه‌های مختلف تولید کرده‌اند در اختیار شرکتی می‌گذارند و آن شرکت آنها را رجیستر می‌کند و مشمول قانون می‌شود و از آن درآمدزایی صورت می‌گیرد. این درحالی است که یک نهاد فرهنگی کلان مانند صدا و سیما برای کارهایی که طی این سال‌ها میلیاردها تومان هزینه کرده تا مردم بشنوند و یک تأثیر فرهنگی داشته باشد و یک داده‌سازی صورت بگیرد برای ایرانی‌ها در اینستاگرام که عمده‌ترین محل رجوع ایرانی‌هاست حذف و این پیام منتشر می‌شود که این اثر در مملکت شما قابل شنیدن نیست یعنی باید شما یک حساب داری و یک اشتراک در برخی از پلتفرم‌ها داشته باشید که تقریباً هیچ ایرانی‌ای به‌خاطر تحریم و عدم ارتباط بانکی ندارد. سؤال من این است هدف ما از تولید این کارها چیست؟ خصوصاً نهادهای فرهنگی که می‌دانم هدفشان فرهنگ‌سازی و جریان‌سازی و تأثیرگذاری در سید شنیداری مردم است؛ آیا معطل این هستند که برای هر قطعه موسیقی ۵ دلار از این پلتفرم‌ها بگیرند و به ازای آن ۸۰ میلیون ایرانی از شنیدن آن آثار محروم شوند؟ من چندین بار ازاین دوستان خواهش کردم حق کپی رایت آن را در رسانه و پلتفرهای اجتماعی حذف کنند اما این اتفاق صورت نگرفت. بنابراین گرمی بینید من فعالیتی ندارم و یا کاری منتشر نمی‌کنم یکی از دلایل آن همین است و براین موضوع متمرکز شده‌ام.

درخواست بخشش سامان گوران از علیرضا حقیقی برای نماندن حسرت کرپلا بر دل مادرش

سامان گوران در سومین قسمت از برنامه «طریق» از علیرضا حقیقی خواست که او را ببخشد و اجازه دهد به همراه مادرش به کرپلا اعزام شود. این اتفاق در فضای مجازی واکنش‌های بسیار داشت این بازیگر و کم‌دین در سومین قسمت از برنامه «طریق» با اجرای مجید براق بافان اظهار داشت، من قدر پدرم را ندانستم و در دلم مانده که با او زیارت کرپلا بروم؛ می‌توانستم بروم و نرفتم. فکرمی‌کنم سال ۹۸ به کرپلا رفتم وقتی که دستم به ضریح حضرت علی^(ع) رسید، احساس کردم که همه چیزیک بار دیگر شروع شده است. به من گفتند که این‌حس از عزت حضرت امیرالمؤمنین^(ع) است که وقتی برای اولین بار مشرف می‌شوید، این‌نورانی بودن به شما منتقل می‌شود. چون این سفر برای برادران بود، مادرم را به کرپلا نبردم. بعدش هم که کرونا شد که نمی‌شد رفت، الان ۳ سال است که می‌خواهم این اتفاق بیفتد و نمی‌توانم چون با یکی از دوستان شوخی کردم که متأسفانه خیلی مشخص نبود و به عنوان یک توهین برای او تلقی شد. قصد و نیتی نداشتم و شرمندهم. از من خیلی شکایت می‌شود و هر موقع به مراجع ذی‌صلاح مراجعه کردم می‌گویند برای پرونده قبلی شوخی‌هایی که کرده بودی است و متأسفانه سه سال است که ممنوع الخروج هستم. آقای حقیقی! من با پدر شما خیلی صحبت کرده، من شرمنده پدرم شدم و دیگر نمی‌توانم شرمنده مادرم بشوم! فقط برای اینکه مادرم را به کرپلا ببرم و برگردم رضایت دهید. تمام کارهایی را که شما بگویید انجام می‌دهم.

حواشی تندیس بیتا فرهی

انتشار تصاویر تندیس ساخته شده بیتا فرهی در موزه سینما با انتقادات گسترده دوستداران او و علاقه‌مندان سینما مواجه شده است. کاربران زیادی تندیس ساخته شده بیتا فرهی را دارای ساخت و اجرای نامناسبی دانسته‌اند که بخصوص در جزئیات فاصله زیادی با چهره بیتا فرهی دارد. البته پیش از این ساخت تندیس‌ها در سینما و خارج از سینما در ایران همواره حاشیه‌ساز بوده و در آخرین آنها علی نصیریان با انتقاد از تندیسش گفته بود: «بناید با تخیل خودشان صورت من را بسازند.»

• صاحب امتیاز:

خبرگزاری جمهوری اسلامی

• مدیر عامل مؤسسه فرهنگی - مطبوعاتی ایران: احسان صالحی

• سردبیر:

حسام‌الدین برومند

نقل قول

تقاضای ما از رئیس‌جمهور وفای به عهد است

ما یک دل و یک مملکت و یک تاریخ و یک سرگذشت هستیم که باید آن را بشناسیم و سعی کنیم روزگار خوشی را بسازیم. همه ما بالای ۶۰ سال هستیم و ۵۰ درصد عمر به اضافه ۱۰ را طی کرده‌ایم و جز محبت کردن و محبت دیدن کاری از ما ساخته نیست. ما تأثیر خودمان را بر جهان با آثارمان و هنرمان گذاشته‌ایم و این کم نمی‌شود. هر لحظه برای ما در این سن آغاز است و خداوند به همه شما هنرمندان پیشکسوت عمر، سلامتی و توفیق بدهد.

انتظار ما همیشه از رئیس‌ان جمهور این است که به قولشان عمل کنند؛

هر کسی که هست و برای هرچنان‌جی فرقی ندارد آنچه مهم است وفای به عهد و مراقبت از مملکت ماست. به قول زنده‌یاد نادر ابراهیمی ما برای آنکه ایران گوهری تابان شود خون دلها خورده‌ایم / ما برای آنکه ایران خانه خوبان شود، رنج دوران برده‌ایم.

بخشی از صحبت‌های منتشرشده داریوش ارجمنددرمایش سراسری هنرمندان

پیشکسوت امهر

یادداشت

سریال «سرزمین مادری»، یک اثر درخشان ملی

مجموعه تلویزیونی موفق «سرزمین مادری» که در سه فصل ساخته شده، روایتگر زندگی شخصی به نام «رهی ارادکنی» در سه مقطع تاریخی است. «رهی» و دو دو در فصل دوم، واقعه سیاه انقلاب سفید، حادثه فیضیه قم و قیام پانزده خردادماه یک‌هزار و سیصد و چهل و دو و در فصل سوم، رویدادهای ایران از بیستم فروردین‌ماه پنجاه‌وچهار تا بیست‌ونهم بهمن‌ماه سال پنجاه‌وهفت، به خوبی و درست پرداخت و ارائه می‌شوند و تماشاگران نسل گذشته را به یاد خاطرات تلخ و شیرین آن ایام انداخته و نسل جوان را با وقایع مهم تاریخ ایران زمین آشنا می‌کند.

«سرزمین مادری» ساخته کارگردان توانای سینما و تلویزیون «کمال تبریزی» که پیش‌تر «سرزمین کهن» نام داشت، نگاه‌ها و انتظاها را به تولید چنین آثاری متحول شده است، چراکه کار «کمال تبریزی» با آنکه موانع و دشواری‌های فراوانی را متحمل شده تا ساخته و پخش شود، از نظر ظر یک مجموعه کامل، درخشان، خوش ساخت، بامحتوا و تأثیرگذار است.

نخستین امتیاز «سرزمین مادری» به دانش و اطلاعات درست، باورپذیر و مستند و داستان خوب و زیبا پرداخت‌شده آن بازمی‌گردد و نشان می‌دهد برای نگارش فیلمنامه‌آن، رنج شیرین پژوهش تاریخی آن

به جان خریده و آنچه از رخدادها، زندگی و مبارزات شخصیت‌ها، بویژه کاراکتر اصلی در این سریال بازنمایی می‌شود، ریشه و سند تاریخی دارد و پژوهشگران «سرزمین مادری» با آنکه در آن از تخیل هم بهره برده‌اند، لیکن به تاریخ معاصر وفادار بوده‌اند.

او‌که به مرور به هویت واقعی خود پی برده، به درباری‌ها پشت می‌کند و به یک خانواده مذهبی

واگذار می‌شود. رهی در این خانواده به موازات رشد خود و همزمانی با مبارزات مردم با رژیم حاکم و بیگانگان، سرنوشت جدیدی را تا پیروزی انقلاب اسلامی برای خود رقم می‌زند. در حقیقت روایت داستان جذاب و تماشایی زندگی پرماجرای رهی، بهانه و دلیلی هنرمندانه است تا «کمال تبریزی» به توریق تحلیلی، عمیق، روشنگر و هنری بخششی از تاریخ معاصر کشور بپردازد و نگفته‌هایی از تاریخ را در کنار کم‌گفته‌ها بازگو کند.

به عنوان نمونه در هیچ اثر هنری به اندازه و به درستی

«سرزمین مادری» از رویدادهای تاریخی دوران‌های

پهلوی اول و دوم، حوادث و تأثیرات جنگ جهانی دوم و

نقش مردم، گروه‌های سیاسی، فعالیت‌های حزب توده

و نفوذ آن میان خانواده‌های ایرانی سخن گفته شده

است. داستان زندگی رهی از نوجوانی آغاز می‌شود و

تا پیروزی انقلاب اسلامی ادامه دارد. در فصل اول، در

• تلفن: ۸۸۷۶۱۷۲۰
نمبر: ۸۸۷۶۱۲۵۴
ارتباط مردمی: ۸۸۷۶۹۰۷۵

• پیامک: ۳۰۰۰۴۵۱۲۱۳
روابط عمومی • نشانی: تهران خیابان خرمشهر، شماره ۲۰۸

• صندوق پستی: ۵۳۳۸۸-۱۵۸۷۵۰۵

• چاپ: چاپخانه‌های همشهری

• سازمان آگهی‌های روزنامه ایران: دارنده گواهینامه ایزو ۹۰۰۱ از شرکت NISCERT

• پذیرش سازمان آگهی‌ها: ۱۸۷۷ (۰۲۱)

• انتشارات مؤسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران: ۸۸۵۴۸۸۹۲-۵

«ایران» را در صفحه‌های مجازی دنبال کنید

فرصتی را که به دست است، غنیمت دان
بهرروزی که گذشتست چه‌داری غم
زان گل تازه که بشکفت سحرگاهان
نه سرو ساقی بجا ماند، نه رنگ و شم

بروین اعتماسی

پیشنهاد کتاب

خورشید قزوین

محمود عطائی نویسنده- شهراهی ایران را به اعتبار معیارهای گوناگون رتبه‌بندی کرده‌اند. گاه به حسب میزان غلظت سیاسی یا تراکم اقتصادی یا ظرفیت‌های گردشگری یا مراکز دانشگاهی، مناطق مختلف کشور رتبه‌بندی شده‌اند. یکی از معیارهای رتبه‌بندی شهرها در ایران، حضور مقابر و مرقد‌های حضرات معصومین و فرزندان و منسوبان ایشان است. به این اعتبار، شهر مقدس مشهد که مدفن نورانی حضرت علی بن موسی الرضا^(ع) در آن واقع شده در صدر جدول شهرهای مذهبی ایران قرار دارد. شهر قم به دلیل مضجع شریف حضرت فاطمه معصومه^(س)، و شهر شیراز به خاطر مرقد مطهر حضرت احمد بن موسی، شاهچراغ^(ع) در رده‌های بعدی هستند. در این رتبه‌بندی، قزوین و مشهد اردهان نیز جایگاه ممتازی دارند.

شهر قزوین، مدفن امامزاده حسین بن علی بن موسی الرضا^(ع) است. به حسب مدارک و شواهد متقن تاریخی، امام هشتم در مسیر سفر تاریخی خود به توس، مدتی را در قزوین و در خانه داوود بن سلیمان غازی سپری می‌کنند. در این زمان، حسین، فرزند دوساله امام رضا^(ع) به سبب بیماری دار فانی را وداع می‌گوید و در همین شهر به خاک سپرده می‌شود. پس از دفن این امامزاده جلیل‌القدر، مدفن ایشان بلافاصله به یازارتگاهی محبوب برای اهالی شهر تبدیل می‌شود و روز به روز و دوره به دوره بررورق و گسترش فضای آن افزوده می‌شود. با انتقال پایتخت صفویان از تبریز به قزوین، بنای امامزاده رونقی بیش از پیش می‌گیرد و این مکان مذهبی به اصلی‌ترین مکان آیینی شهر تبدیل می‌شود. «خورشید قزوین»، کتابی در شرح احوال حضرت امامزاده حسین بن علی بن موسی الرضا^(ع) است که نَسَب، تاریخچه حضور، ماجرای بیماری و مرگ و دفن، و نهایتاً سرگذشت بنای امامزاده و توسعه تاریخی آن را به خوبی تشریح کرده است. سیدمصطفی علوی که خود از پژوهشگران شاخص و نویسندگان پرکار قزوینی است، در این اثر تقریباً تمام منابع تحقیقاتی مرتبط را کاوش کرده و به‌تمام آثار تاریخی پیشین درباره زندگانی این امامزاده واجب‌التعظیم نوشته شده رجوع کرده و با ذوق و استنباط ویژه خود، آنها را دسته‌بندی و تبویب کرده است. «خورشید قزوین» به لحاظ روش‌شناسی، از این مرتب سرگذشت برخوردار است که صرفاً به منابع کتابخانه‌ای اکتفا نکرده بلکه در پژوهشی میدانی، سراغ معربرین شهر و نیز خادمان آستانه رفته و با استفاده از روش «تاریخ شفاهی»، اطلاعات کتابخانه‌ای را تکمیل کرده است. چنین روشی،

جاذبیت و زنده بودن این پژوهش را تکمیل کرده است. وجود تصاویر و عکس‌های کمیاب تاریخی در انتهای کتاب، گویایی اثر را دوچندان کرده است. کتاب در یک تقسیم‌بندی کلی دو فصل دارد: فصل نخست به شخص امامزاده و تبار و نسب ایشان و نیز بقعه و شریفش در قزوین می‌پردازد و فصل دوم به موضوعات پیرامونی و حواشی تاریخی مرتبط با این بنای ماندگار، در «خورشید قزوین»، هم از مباحث نظری و کلامی

مثل تعریف امامزاده سخن به میان می‌آید، هم از موضوعات تاریخی و جغرافیایی مثل ورود سادات به ایران و ویژگی‌های کالبدی بقعه‌ها بحث می‌شود و هم بازتاب حضور سادات در آیینه ادب و فرهنگ نشان داده می‌شود و هم جنبه‌های اجتماعی چنین مکان‌هایی در شهرهای ایران، خصوصاً قزوین مورد توجه قرار می‌گیرد. سیدمصطفی علوی، چندی پیش اثر دیگری در همین اسلوب فراهم آورد و به یک مکان مهم مذهبی دیگر در قزوین و در کار مزارات ایشان، یک امامزاده نیز مدفون است. «خورشید قزوین» کتابی خواندنی و پرنکته در شناخت شخصیت و کرامات امامزاده‌ای است که بیش از ۱۲۰۰ سال است بر سر مردم قزوین، نور و گرمای باریده و شاعری در حق او این ایتمات زیبا و گویا را سروده است:

اینکه سخن و حرم اطهراو قزوین است
پسر حجت‌ششم شه ملک‌دین است
باب حاجات در این شهرعبان می‌باشد
باب حاجات همین درکه عطرگین است

باب حاجات در این شهرعبان می‌باشد
باب حاجات همین درکه عطرگین است

عکس نوشت

مراسم بدرقه زائران اربعین امام حسین (ع) شامگاه پنجشنبه (۲۵مردادماه۱۴۰۳) با حضور مردم و زوار حسینی در میدان آزادی برگزار شد.

عکس: محمدرضا علی‌مدنی ایرنا